

Městský soud v Praze
Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1
ID DS snkabbm

Praha, 15. 2. 2017

VĚC: **ŽALOBA PROTI ROZHODNUTÍ SPRÁVNÍHO ORGÁNU**
podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního
řádu správního (s.ř.s.),
in eventum proti nečinnosti správního orgánu
podle ust. § 79 a násl. s.ř.s.

Žalobce: **Jakub Michálek**, nar. 06. 02. 1989
bytem Bořivojova 108, Praha 3, 130 00

zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269
se sídlem Moskevská 532/60, 101 00 Praha 10 - Vršovice

Žalovaná: **Pražská energetika Holding, a.s.**, IČO: 264 28 059
se sídlem Na Hroudě 1492, 100 05 Praha 10

Přílohy:

1. Plná moc
2. Žádost o informace ze dne 5. 1. 2017
3. Stížnost proti nečinnosti ze dne 20. 1. 2017
4. Dopis žalované ze dne 16. 1. 2017
5. Výroční zpráva žalované za rok 2014

I.

Předmět a dosavadní průběh řízení

1. Žalobce dne 5. 1. 2017 podal žalované žádost o poskytnutí informací z titulu § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „**zákon o HMP**“) a dále z titulu § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „**InfZ**“), již žádal o poskytnutí následujících informací (dále jen „**požadované informace**“): Veškeré v současné době platné plány v oblasti Public Relations, které má Pražská energetika holding a.s. k dispozici a seznam všech osob, které se podílely na vzniku každého jednoho konkrétního plánu. (dále jen „**žádost**“).
2. Žalovaná na žádost nijak nereagovala. Proto žalobce dne 20. 1. 2017 podal žalované stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) InfZ (dále jen „**stížnost**“).
3. Žalovaná na stížnost odpověděla dopisem, datovaným k 16. 1. 2017, který žalobce obdržel dne 10. 2. 2017 (dále jen „**dopis žalované**“), ve kterém k poskytnutí požadovaných informací nedošlo, a ve kterém žalovaná ústy předsedy představenstva Bohdana Urbana uvedla, že se nepovažuje být veřejnou institucí ve smyslu § 2 InfZ, a proto požadované informace neposkytne. Žádosti tak ve smyslu ust. § 15 odst. 1 InfZ nebylo vyhověno a dopis žalované je třeba považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

II.

Žalobní body

4. Zmíněný dopis žalované, který postrádá formální znaky rozhodnutí, je třeba považovat za rozhodnutí podle § 65 s.ř.s. v materiálním smyslu. Podle usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 8. 2002, sp. zn. IV ÚS 233/02 je třeba k pojmu „rozhodnutí“ přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. Žalobce se proto domnívá, že jsou naplněny podmínky § 16 odst. 4 InfZ a soud by měl přezkoumat důvody neposkytnutí informací ze strany žalované. Jelikož zde neexistují důvody pro odmítnutí žalobcovy žádosti o informace, měl by soud žalované nařídit poskytnutí požadovaných informací žalobci.
5. Žalobce si je dobře vědom skutečnosti, že po formální stránce nebyl naplněn požadavek bezvýsledného vyčerpání opravných prostředků. Žalobce se domnívá, že by bylo zcela nepřiměřené na tomto požadavku v daném případě trvat, neboť povinný orgán, jenž vydal původní rozhodnutí, nad sebou žádný nadřízený orgán nemá, a tak by o odvolání podle § 20 odst. 5 InfZ rozhodoval ten, kdo stojí v čele povinného subjektu, tedy orgán, který vydal původní rozhodnutí. Obdobně viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9A 17/2010 - 120-126

nebo rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 4. 2014, č. j. 15 A 81/2013 - 72.

6. Pokud by soud nepovažoval dopis žalované za rozhodnutí v materiálním smyslu, pak by měla být žalované jakožto povinnému subjektu uložena povinnost vyřídit žádost, neboť žalovaná překračuje lhůtu danou ust. § 14 InfZ.
7. Žalobce by rád upozornil, že na první pohled soukromoprávní povaha žalované akciové společnosti ji nijak nevylučuje z působnosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Mezi osoby povinné poskytovat informace ve smyslu tohoto zákona totiž spadají i veřejné instituce (§ 2 odst. 1 InfZ), kam judikatura řadí právě i soukromé společnosti s majetkovou účastí státu či územně samosprávných celků. Významnou majetkovou účast na žalované má hlavní město Praha, které vlastní 51 % podíl na jejím základním kapitálu - viz přiloženou výroční zprávu žalované za rok 2014.
8. V této souvislosti lze citovat část rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. května 2008, sp. zn. 8 As 57/2006: *„Právě skutečnost, že obec může v souladu s posledně citovaným ustanovením zakládat pro výkon samostatné působnosti právnické osoby, vede k závěru, že i tyto osoby musí podléhat režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. V opačném případě by záleželo pouze na vůli obce, zda vlastním úkonem omezí či zcela vyloučí část své činnosti z kontroly veřejnosti, která je navíc garantována ústavním pořádkem České republiky (článek 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod). Samotná skutečnost, že je druhý žalovaný akciovou společností, tedy osobou soukromého práva založenou podle obchodního zákoníku, jej proto nevylučuje z okruhu povinných osob ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.“*
9. Nejvyšší správní soud tímto rozsudkem rozvinul dřívější argumentaci soudu ústavního (nález Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. I. ÚS 260/06), který povinnými subjekty ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím shledal společnosti s majetkovou účastí státu.
10. Ač výše zmíněné platí primárně pro žalovanou mateřskou společnost Pražská energetika Holding, a.s., tak tuto vlastnost pak přirozeně musí mít všechny obchodní společnosti v holdingu, který veřejná instituce řídí, jinak by pojem veřejná instituce nemusel vůbec existovat. K utajení informací před veřejností by totiž stačilo, aby obchodní společnosti ovládané veřejnoprávními subjekty realizovaly veškerou svou činnost skrze své dceřiné a vnukovské společnosti, které by povinnými subjekty dle InfZ nebyly.

III. Návrh rozsudku

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud vydal následující rozsudek:

1. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 1. 2017 o odmítnutí žádosti žalobce o informace ze dne 5. 1. 2017 se zrušuje.
2. Žalované se nařizuje poskytnout žalobci informace v rozsahu jeho žádosti ze 5. 1. 2017, tedy: Veškeré v současné době platné plány v oblasti Public Relations, které má Pražská energetika holding a.s. k dispozici a seznam všech osob, které se podílely na vzniku každého jednoho konkrétního plánu, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
3. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

In eventum, pokud by soud došel k závěru, že v této věci dosud nebylo vydáno rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., navrhuje žalobce vydání tohoto rozsudku:

1. Žalované se nařizuje vyřídit žádost žalobce o informace ze dne 5. 1. 2017, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Žalobce souhlasí s tím, aby soud věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání.

Jakub Michálek